

Tytuł: Rola markerów molekularnych jako czynników prognostycznych w wyśięczakach u dzieci /
Prognosis-related molecular markers in pediatric ependymoma

Słowa kluczowe: MARKERY BIOLOGICZNE PROGNOZA WYŚIĘCZAK

Keywords: BIOLOGICAL MARKERS PROGNOSIS EPENDYMOMA

Autorzy:

Maria ęastowska - Zakład Patologii, Instytut „Pomnik – Centrum Zdrowia Dziecka”

Magdalena Tarasięska - Klinika Onkologii, Instytut „Pomnik – Centrum Zdrowia Dziecka”, Warszawa

Boęenna Dembowska-Bagięska - <p>Klinika Onkologii, Instytut „Pomnik – Centrum Zdrowia Dziecka”,
Warszawa</p>

Streszczenie:

Wyśięczaki to heterogenna grupa nowotworów ośrodkowego ukęadu nerwowego (OUN) będęca nadal duęym wyzwaniem zarówno dla klinicystów, jak i biologów molekularnych. Choroba dotyczy pacjentów w kaędym wieku, jednak to dzieci znajduję się w grupie podwyęszzonego ryzyka wznowy i progresji.

W ostatnich dekadach nie dokonają się ęaden istotny przeęom w leczeniu tego nowotworu i nadal kluczowe znaczenie mają zabieg operacyjny oraz radioterapia.

Uaktualniony, obowięzujęcy system klasyfikacji wyśięczaków wcięę jest niewystarczajęcy ze względu na ograniczonę przydatnoęę klinicznę i brak powtarzalnoęci wyników. Pomimo podobieęstwa histologicznego nowotworów zlokalizowanych w róęnych obszarach centralnego ukęadu nerwowego ich charakterystyka biologiczna jest bardzo niejednolita. Ostatnio opublikowane wyniki wskazuję, ię stratyfikacja ryzyka oparta na kryteriach molekularnych przewyęsza klasyfikację histopatologicznę.

Wprowadzenie nowych markerów molekularnych powinno stanowię zatem istotny cel aktualnie prowadzonych badaę diagnostycznych, zwęaszcza pod kętem identyfikacji chorych naleęęcych do ęle rokujęcej grupy.

Abstract:

Ependymal tumors are heterogeneous group of malignancies of the central nervous system (CNS), still challenging for both clinicians and molecular biologists. Despite the fact that disease affects patients of all ages, children particularly are in a high risk of relapse and progression. For the past decades, there has been no significant progress in treatment of ependymoma. Maximal surgical resection and external beam irradiation are still the crucial therapeutic approaches. Unfortunately, current histopathological grading system of ependymoma is insufficient in accurate prediction of clinical behavior and lacks reproducibility of the results. Recent results indicate that in spite of histological similarity, ependymomas from different compartments of the CNS have unique molecular signatures and molecular subgrouping of ependymal tumors is superior to histopathological grading in risk stratification of the disease. Therefore, introduction of molecular markers should be the aim of current diagnosis today, especially for identification of patients with unfavorable prognosis.